14/05/2021

Η επιστολή του Μητροπολίτη Κυθήρων που οδήγησε την ΔΙΣ να «απαντήσει»

/ Επικαιρότητα

Η από 7ης Μαΐου επιστολή του Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ ήταν, όπως φάνηκε, αυτή που ώθησε την Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος να εκφράσει επισήμως την πικρία και αποδοκιμασία της για τη διαφοροποίηση ορισμένων κληρικών κάθε βαθμού σχετικά με τα μέτρα που εξήγγειλε η Εκκλησία για την Πασχάλια περίοδο

.

Γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο και με πολλή θλίψη, η ΔΙΣ ανακοίνωσε ότι αποφάσισε να ζητήσει από την Συνοδική Επιτροπή επί των Δογματικών και Νομοκανονικών Ζητημάτων τον σχηματισμό φακέλων και την υποβολή εισηγήσεων περί των επομένων ενεργειών Αυτής σχετικώς προς τις επιστολές και λοιπές ενέργειες των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Κυθήρων κ. Σεραφείμ και Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά, επιβεβαιώνοντας τις πληροφορίες που είχε γράψει από το ope.gr ότι οι εν λόγω Αρχιερείς εκδήλωσαν απειθαρχία και έλλειψη σεβασμού προς την ομόφωνη απόφαση του συλλογικού οργάνου διοικήσεως της Εκκλησίας της Ελλάδος, ως προς την έκτακτη διαδικασία τελέσεως των Ιερών Ακολουθιών εξαιτίας των υγειονομικών περιορισμών.

Όπως θα διαβάσετε στα επισυναπτόμενα έγγραφα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων, λίγες μόλις ημέρες προτού συνεδριάσει η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, απέστειλε επιστολή προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος και Πρόεδρο κ.κ. Ιερώνυμο και τους Συνοδικούς Συνέδρους. Σε αυτήν έκανε λόγο για το ψήφισμα των πατέρων της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων, στο οποίο εξέφραζαν συνειδησιακό πρόβλημα σε σχέση με την ώρα εορτασμού της Αναστάσεως (με ό,τι αυτό συνεπάγετο), αλλά και το ότι αυτή τελικά «συνέπιπτε με το νομικόν φάσκα των Εβραίων», κρίνοντας ότι η Ιεραρχία αστόχησε στις αποφάσεις της. Στην επιστολή κρίνει δε ότι αγνοήθησαν αποφάσεις παλαιότερων Συνόδων, παρενέβησαν άγιοι και ιεροί κανόνες, γεγονός που εν τέλει «έπληξε αναρίθμητες, ιερατικές συνειδήσεις». Ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι η επιστολή γράφτηκε από θλίψη, ιδίως για τις τιμωρίες των κληρικών, και όχι από ασέβεια ή απείθεια και καταλήγει παρακαλώντας να ανακληθούν οι «διωγμοί» των κληρικών, που τέλεσαν άλλη ώρα την Ακολουθία της Πανυχίδος.

Ἀριθ. Πρωτ. : **171**

Πρός
Τήν Ἱεράν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰωάν. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθῆναι

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί Σύνεδροι,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ταπεινῶς εὔχομαι ἡ Χάρις, τό Ἔλεος, ἡ Ἀγάπη καί ἡ Εὐλογία τοῦ Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νά περιθριγκώνουν τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, σύμπαντα τόν Ἱερόν Κλῆρον καί τόν Χριστώνυμον Λαόν τοῦ Θεοῦ καί ὅλον τόν κόσμον εἰς τούς χαλεπούς καί δυσχειμέρους καιρούς μας.

Εὐσεβάστως ἐνημερώνω Ὑμᾶς, κατόπιν καί τοῦ ὑποβληθέντος Ὑμῖν ἀπό 23ης Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἀνακοινωθέντος – ψηφίσματος τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλως, περί τοῦ ὅτι ἅπαντες οἱ Ἱερεῖς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπό τοῦ νεωτέρου κατά τά πρεσβεῖα Ἱερωσύνης μέχρι καί τοῦ ἀρχαιοτέρου, λαβόντες τόν λόγον ἐδήλωσαν τό συνειδησιακόν των πρόβλημα νά τελέσουν τήν τελετήν τῆς Ἀναστάσεως περί ὥραν 9 μ.μ. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (ὁπότε τό πλῆθος τοῦ λαοῦ θά ἀπεχώρει διά τά πασχαλινά ἐδέσματα, ὡς συνήθως, καί θά κατελύετο ἡ πλέον αὐστηρά νηστεία τοῦ Μεγ. Σαββάτου πρό τοῦ μεσονυκτίου) καί ἐν συνεχείᾳ, ἄνευ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὀρθρου τῆς Ἀναστάσεως, νά τελεσθῇ ἡ Πασχαλινή Θεία Λειτουργία καί νά τελειώσουν ὅλα τήν 10ην μ.μ., ὥραν ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν πολιτῶν διά τήν ὑπόλοιπον νύκτα. Τοῦτο, ὡς ἐλέχθη, θά εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νά τελεσθοῦν ἀπό τό πρός τό Μέγα Σάββατον μεσονύκτιον μέχρι τοῦ ἑπομένου μεσονυκτίου, τοῦ πρός τήν Μεγάλην Κυριακήν τοῦ Πάσχα, δύο Θεῖαι Λειτουργίαι ὑπό τοῦ ἰδίου Λειτουργοῦ καί οἱ πιστοί νά κοινωνήσουν δύο φορές εἰς τό 24ωρον αὐτό χρονικόν διάστημα, ὅπερ ἀντικανονικόν, ἀντιπαραδοσιακόν καί ἄτοπον (βλ. Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, Ἐπιστολή πρός Φιλαδελφεῖς, P.G. 5, 821C, 824A, τόν ΠΘ' Κανόνα τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί Ἁγ. Νικοδήμου Ἁγιορείτου, Ἱερόν Πηδάλιον, ἑρμηνεία ΞΗ' Κανόνος Ἁγίων Ἀποστόλων, σελ.908, ἐκδ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 2003).

Εἰς οὐδεμίαν δέ περίπτωσιν δέν ἐπιτρέπεται νά συμπέσῃ ὁ κατά τό Μέγα Σάββατον (ὅπως δυστυχῶς ἐξελίχθησαν τά πράγματα) ἑορτασμός τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ τῶν Ὀρθοδόξων μέ τό πάσχα -νομικόν φάσκα- τῶν Ἑβραίων, οἱ ὁποῖοι αὐτόν τόν χρόνον, κατά τό ἐν τῷ

Μεγάλῳ Ὡρολογίῳ Πασχάλιον τοῦ ἔτους 2021, τό ἑορτάζουν τό Μ. Σάββατον (Κανών Ζ' Ἁγ. Ἀποστόλων, Κανών Α' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου).

Ἐγράφησαν καί ἠκούσθησαν πολλά διά τό ζήτημα αὐτό ἔνθεν κἀκεῖθεν. Ἐπαρουσιάσθη ἡ ἐκσυγχρονισμένη καί «ἐκμοντερνισμένη», ἀλλά καί ἀνεπέρειστος ἄποψις καί θεωρία τῆς τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καί ἐν συνεχείᾳ τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας διαρκοῦντος τοῦ Μεγ. Σαββάτου (δύο ὥρας περίπου πρό τοῦ μεσονυκτίου) εἰς ἐκτόπισιν τῆς μακραίωνος καί ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων παραδεδομένης ὀρθοδόξου πρακτικῆς.

Δύο Ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου α) 798/554/537/1-3-1955 καί β) 1826/2240/1112/1-4-1971 ὁρίζουν σαφῶς ὅτι : «**Ἡ τέλεσις τῆς Ἀναστάσεως δέον (γενέσθαι) τό μεσονύκτιον καί οὐχί τάς πρωϊνάς ὥρας τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, συμφώνως πρός τούς Κανόνας ΠΘ' Πενθέκτης καί Α' Διονυσίου Ἀλεξανδρείας.** Νεωτέρα Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (2784/31-3-2004) μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει καί τά ἑξῆς : «**Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Πάσχα καί τῶν Χριστουγέννων ἐτελεῖτο μετά τό μεσονύκτιον καί πρό τῆς ἡμέρας, διά μυστηριώδη αἰτίαν· ὅτι γνώμη τῶν Θείων Πατέρων** (εὐλαβής παράδοσις τήν ὁποία διασῴζει ὁ Θεόφιλος Καμπανίας) **εἶναι μετά μεσονύκτιον νά ἔγινε ἥ τε Γέννησις καί ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ**».

Εἰς ἀντίκρουσιν τῆς καινοφανοῦς καί ἀνερματίστου - ἀντιπαραδοσιακῆς θεωρίας περί τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καί περαιώσεως τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας πρό τοῦ πρός τήν Μεγάλην Κυριακήν τοῦ Πάσχα μεσονυκτίου ἀρκεῖ τό ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἄρθρου τοῦ μακαρίου Πρεσβυτέρου - Ἀρχιμανδρίτου π.Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου· «**Κατάπληκτοι ἀνέγνωμεν εἰς τάς ἐφημερίδας δήλωσιν, δῆθεν ἐκκλησιαστικῆς πηγῆς, καθ' ἣν τήν ἑσπέραν τῆς Ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ λύεται ἡ νηστεία. Ἡ θεωρία αὕτη τυγχάνει πάντη ἀστήρικτος. Ἐάν τά λεχθέντα εἶχοντο ἀληθείας, ἔπρεπεν ἡ νηστεία νά τηρῆται ἀπό τήν ἑσπέραν τῆς προηγουμένης, ἵνα ἔχωμεν ἄρτιον 24ωρον καί οὐχί κολοβήν ἡμέραν. Ἔπρεπεν ἀκόμη ἡ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς νά λύηται τήν ἑσπέραν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.**

Τά αὐτά ἰσχύουσι διά πᾶσαν νηστείαν, ἰδίᾳ τῆς Τετάρτης καί Παρασκευῆς, ἥτις ἔπρεπε νά ἰσχύῃ μέχρι δύσεως τοῦ ἡλίου καί ἀκολούθως νά λύηται. Οὐδείς ὅμως διενοήθη νά ὑποστηρίξῃ τοιαύτας παραδοξότητας. Παράβασις τῶν περί νηστείας θεσμῶν εἶναι βεβαίως κακόν. Ἀπόπειρα ὅμως περιβολῆς τῶν τοιούτων παραβάσεων δι' ἐνδύματος νομιμότητος ἀποτελεῖ ἔγκλημα βαρύτατον κατά τῆς Ἐκκλησίας» († Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, Ἄρθρα Μελέται Ἐπιστολαί, τόμος Α', σελ. 471). Ἀκουέτω ταῦτα καί Ἀδελφός Ἱεράρχης τῆς Βορείου Ἑλλάδος, πνευματικόν τέκνον τοῦ ἁγίου Γέροντος Ἐπιφανίου.

Εἰς τήν Θεόσωστον Ἐπαρχίαν μας ἐτελέσθησαν ἅπαντα (τελετή καί Θεία Λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως) ἀπό ὥρας 5ης πρωϊνῆς μέχρι καί τῆς 9ης π.μ., ἐν εἰρήνῃ καί συμμετοχῇ πλήθους πιστῶν εἰς τάς Ἐνορίας, ὅπου ἐλειτούργει Ἱερεύς. Ἄλλωστε, κωλυομένης τῆς τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Ἀναστάσεως κατά καί μετά τό μεσονύκτιον, λόγῳ τῶν αὐστηρῶν μέτρων περιορισμοῦ τῆς κυκλοφορίας, ἡ μόνη λύσις τελέσεως τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας ἦσαν οἱ ἀπό ὥρας 5ης πρωϊνῆς καί ἑξῆς ὧρες.

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί Σύνεδροι,

Ἄχρι τοῦδε ἐτέθη τό φλέγον καί πολύκροτον αὐτό θέμα τῆς κανονικῆς τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Πασχαλίου Θείας Λειτουργίας ἐπί κανονικῆς, δογματικῆς καί παραδοσιακῆς βάσεως. Ἐγένετο ἀναφορά καί εἰς τρεῖς (3) Ἐγκυκλίους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν

Συνόδου διά τό αὐτό θέμα, δι' ὧν ἀποκρούονται νεωτερικαί καί ἀντικανονικαί - ἀντιδεοντολογικαί καινοτομίαι.

Ἐκφράζω ταπεινῶς τόν φόβον ὅτι εἰς τό κορυφαῖον τοῦτο καί ὑπέρτατον ζήτημα ἠστοχήσαμεν καί παρεκκλίναμεν τῆς κανονικῆς καί παραδοσιακῆς ὁδοῦ μή θέσαντες κατα-κοκκίνην γραμμήν, ἀλλ' ὑποχωρήσαντες εἰς τάς φορτικάς πιέσεις καί ἀπαιτήσεις – τάς καί ἐκνόμους καί ἀντισυνταγματικάς- τῆς κρατούσης Πολιτείας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τά θέματα τῆς Θείας Λατρείας.

Ἠγνοήθησαν προγενέστεραι Συνοδικαί Ἀποφάσεις, κατά τά ὡς ἄνω, καί παροπλισθείσης ἐπί διετίαν περίπου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας –τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας-, μή συγκληθείσης κατά νόμον καί μή ἐπιληφθείσης ζωτικῶν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων (ὅπως εἶναι ἡ παρακώλυσις καί ὁ ἀποκλεισμός ἐκ τῆς Θείας Λατρείας τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καί δή ἐν ἡμέραις Μ.Τεσσαρακοστῆς, Μ.Ἑβδομάδος καί τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ παρελθόντος ἔτους, κυρίως), ἐφθάσαμεν εἰς τό νά ἀποδεχθῶμεν καί τήν μετάθεσιν ἀκόμη τῶν τεταγμένων ὡρῶν τῆς τελετῆς καί τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Ἀναστάσεως!!!

Δέν παρέβημεν μόνον τούς προμνημονευθέντας Θείους καί Ἱερούς Κανόνας, ὅπερ συνιστᾷ μεῖζον ἀτόπημα, ἀλλά καί αὐτόν τοῦτον τόν Καταστατικόν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977), ὁρίζοντα εἰς τό κεφ.Β', ἄρθρον 4, παραγρ. δ', **Περί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας** τά ἑξῆς : **«Ἀποφασίζει περί τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, συγκαταβάσεως καί ἐπιεικείας τῆς Ἐκκλησίας»**. Ἐθεωρήθη ὡς πρᾶξις οἰκονομίας ἡ ἀλλαγή τῆς μακραίωνος αὐτῆς παραδόσεως, ἀλλά ἡ οἰκονομία, ὅταν καί ἄν γίνεται καί ἐφαρμόζεται, ἀσκεῖται , κατά τά ὡς ἄνω ὁριζόμενα, **μόνον ἀπό τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας**. Καί ἐάν κάποιος ἐπικαλεσθῇ τό δυσχερές τῆς συνεδριάσεως τῆς Ι.Σ.Ι., ὑπάρχει καί ἡ περίπτωσις τῆς ἀδιακόπου λειτουργίας τοῦ σώματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία δέν συνέρχεται ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἀλλά πολύ συχνά καί εἶναι 300 ἀντί 82. Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει ἡ θέλησις τῶν μελῶν τῆς Ι.Σ.Ι. δύναται νά ἐκφρασθῇ καί διά τῶν e-mails, ὅταν ἀποσταλῇ ἐρωτηματολόγιον.

Μακαριώτατε,

Ὁμολογουμένως, ἡ ἄνευ ἐμπεριστατωμένης μελέτης καί ἐξετάσεως τῆς προτάσεως τελέσεως τῆς Ἱερᾶς Πανυχίδος (ὥρα 8.10 μ.μ. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου) καί τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως (ὥρα 9 μ.μ.), καί μετ' αὐτήν τῆς ἄνευ Ὀρθρου τελέσεως τῆς Πασχαλινῆς Θείας Λειτουργίας μέχρι τῆς 10ης μ.μ., ὅτε ἐπαύετο ἡ κυκλοφορία, βάσει τῆς ἰσχυούσης Κ.Υ.Α., προεξένησε μέγαν σάλον ἐντός τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος καί τοῦ Ὀρθοδόξου Ἱεροῦ Κλήρου (σύγχυσιν, ταραχήν, ἀντεγκλήσεις καί γενικῶς ἀναστάτωσιν). Ἦτο δυστυχῶς, κάτι τό καινοφανές, καινοτόμον, ἀντιπαραδοσιακόν, ἀντικανονικόν καί ἀντιθεολογικόν.

Κυρίως καί βασικῶς ἔπληξε πολλάς, ἀναριθμήτους, ἱερατικάς συνειδήσεις, αἱ ὁποῖαι, διά τούς λόγους τούς ὁποίους προανεφέραμεν, δέν ἦτο δυνατόν νά συμβιβασθοῦν μέ τά προχείρως καί ἀβασανίστως συζητηθέντα καί συναποφασισθέντα μετά τῶν ἐκπροσώπων τῆς Πολιτείας, οἱ ὁποῖοι, κατά τεκμήριον, θεωροῦν ὡς Πάσχα καί Ἀνάστασιν τήν ἐκφώνησιν τοῦ **«Χριστός Ἀνέστη»** ἐπί τῆς ἐξέδρας τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί τά πυροτεχνήματα, βεγγαλικά, κροτίδες κ.λπ., τά ὁποῖα ὑπερκαλύπτουν τόν ἐξαίσιον καί ὑπέροχον αὐτόν Ἀναστάσιμον Ὕμνον καί τήν ὁσονούπω ἀναχώρησιν διά τά Πασχαλινά ἐδέσματα.

Ὅμως, τοιαῦται ἀποφάσεις, λαμβανόμεναι ἐν σπουδῇ καί ἐπί ποδός, δέν ἦταν δυνατόν νά ἀναπαύσουν τόν Ἱερόν Κλῆρον καί τόν φιλόχριστον Λαόν, κατά κανόνα, δι' αὐτό καί, ὅπως ἐπληροφορήθην διαδικτυακῶς πολλοί Ἱερεῖς καί πολλές ἐνορίες καθ' ἅπασαν τήν Ἑλλάδα (καί καθ' ὅλην τήν Κύπρον) δέν συνεμορφώθησαν πρός τά ἀποφασισθέντα, ὄχι ἀπό

ἀσέβειαν πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον, ἀλλ' ἀπό ἔντονον διαμαρτυρίαν πρός τάς πιέσεις καί ἀποφάσεις τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

Μέ ἀπέραντον καί ἀπαραμύθητον λύπην ἐπληροφορήθην τάς ποινάς καί τιμωρίας, οὐ μήν ἀλλά καί τήν παραπομπήν εἰς τήν δικαστικήν ἐξουσίαν ἀδελφῶν Ἱερέων, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς των Ἀρχῆς, δι' ἀπείθειαν καί παράβασιν τῆς ἐντολῆς τῆς Δ.Ι.Σ. καί τῆς Κ.Υ.Α., ἐνῶ ἡ ἱερατική των συνείδησις ὑπαγόρευε εἰς αὐτούς τό ***«πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις»*** εἰς τό κορυφαῖον καί ἀδιαπραγμάτευτον αὐτό θέμα τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεώς μας.

Ὁμολογῶ ὅτι ὡς ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἐπισκόπων θλίβομαι ὑπερβαλλόντως διά τήν τοιαύτην ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν θέματι Ἀδελφῶν καί Συλλειτουργῶν μας Ἱερέων, ἐπειδή τηροῦν καί σέβονται τό Τυπικόν καί τήν μακραίωνα Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν, ἀντί νά λάβουν τόν ἔπαινον καί τά συγχαρητήρια τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας μας. Δέν προτίθεμαι νά ὑπεισέλθω εἰς τήν κρίσιν ἐνεργειῶν Ἀδελφῶν συνεπισκόπων, ἀλλά σημειώνω ὅτι εἶναι κρῖμα καί ἄδικον οἱ Κληρικοί μας νά ὑφίστανται καί ἐκ τῶν ἔσω διωγμούς. Ἐάν τινες Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί ἐσημείωσαν ἄλλας σοβαράς κανονικάς παραβάσεις, ἂς ὑποστοῦν τάς προβλεπομένας κυρώσεις, ἐάν δέν χωρῇ κάποια ἐπιείκεια. Ἐν τῇ προκειμένῃ, ὅμως, περιπτώσει «οὐδέν ἄτοπον ἔπραξαν ... τί γάρ κακόν ἐποίησαν;» (πρβλ. Λουκ. 23, 42 καί Ματθ. 27, 23).

Θερμοτάτην παράκλησιν ὑποβάλλω εἰς τήν Ἱεράν ἡμῶν Σύνοδον, ὅπως διατάξῃ τήν ἀποφυγήν καί τήν ματαίωσιν τῶν διώξεων τῶν μελῶν τοῦ Ἱερατικοῦ Σώματος τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, δεδομένων καί τῶν ὡς ἄνω γενομένων παραλείψεων ἐκ μέρους τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἀρχῆς, καθότι τοῦτο θά πληγώσῃ τάς καρδίας τῶν πιστῶν χριστιανῶν, ὅταν πληροφορηθοῦν ὅτι οἱ πνευματικοί ποιμένες των διώκονται, διότι προησπίσθησαν τά τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καί κληρονομίας.

Ἐπί δέ τούτοις, ὑποσημειούμενος βαθυσεβάστως, διατελῶ,

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

Ὁ Μητροπολίτης

Τό Κυθήρων Ὁ Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

† ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Όπως αναφέρει αναλυτικότερα η ανακοίνωση της ΔΙΣ:

Μετά λύπης ο Μακαριώτατος Πρόεδρος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου διεπίστωσε, και συναπεδέχθησαν οι Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Αρχιερείς, ότι ιδίως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ, και μέσω νεωτέρου κειμένου του προς την Διαρκή Ιερά Σύνοδο, καταφέρεται εναντίον των Αποφάσεων Αυτής, επιμένει να μην αντιλαμβάνεται την κρισιμότητα των δυσκόλων και εκτάκτων αποφάσεων της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για την δημόσια υγεία και την προστασία της ανθρώπινης ζωής, αυτοαπομονώνεται και θέτει εαυτόν μακράν της συλλογικής προσπάθειας της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία στο σύνολό Της πασχίζει και εργάζεται τόσο για την την ακώλυτη επιτέλεση της Θείας Λατρείας, όσο και για την τήρηση των υγειονομικών μέτρων.

Επίσης αποφάσισε την αποστολή Εγκυκλίου Σημειώματος προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και τις Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος περί των παρατηρηθεισών περιπτώσεων μη τηρήσεως των Αποφάσεων Αυτής σε ελαχίστους ανά την Ελληνική Επικράτεια Ιερούς Ναούς, παραγγέλλουσα την λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων από πλευράς των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, ενώ αποφάσισε να ενεργήσει τα δέοντα και προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών για την περίπτωση Ιερού Παρεκκλησίου Αυτής, όπου παρατηρούνται και κατά κόρον προβάλλονται άτοπες λειτουργικές συνήθειες και πρωτόγνωρες τελετουργικές αυθαιρεσίες.

Διαβάστε εδώ ολόκληρη την επιστολή του Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων